

Art Lab Gnesta

Tropikerna i Gnesta - Ingela Ihrman

11 maj - 16 juni 2013

I utställningen *Tropikerna i Gnesta* visas en rad verk som bearbetar vårt gemensamma begär av att inordna, kategorisera och pendlande förhålla oss till det vi kallar naturen. Utifrån botaniska, biologiska och kulturkritiska perspektiv lägger konstnären sin blick på mänskligt beteende och västerländska samhällsstrukturer, inte sällan med en omiskännlig humor. Diktsviten *Tropikerna 1-4* samlar utställningens idé och gestaltar tropikerna som projektionsyta för något okänt, nytt och lockande. Men idéerna om det exotiska säger mer om de som drömmer än om faktiska förhållanden; så blir verken också en diskussion om oss här, idag.

I fraser och parafraaser av naturfilmaren Jan Lindblads filmer konfronteras det svenska sjuttioalets naturromantik och dröm om det ursprungliga. Som en del i ett samarbete med Jan Lindblads familj visas ett klipp där filmaren brottas med en anakonda under en inspelningsresa till Guyana på 1960-talet. Anakondabrottningen är ett försök att få ormen att stanna då resten av filmteamet vänt tillbaka för att hämta de kvarglömda ljudbanden i lägret. Den korta sekvensen, som inte kom med i Lindblads halvtimmeslånga filmserier från tropikerna men sändes senare i ett naturmagasin på SVT, belyser naturfilmens paradoxala förhållande till fakta och fiktion och viljan att iscensätta naturen efter idén om det orörda.

Klipppet har också blivit språngbräda för verket *GREEN PARADISE, What Jan Lindblad Would Have Seen From The Inside Of The Anaconda*. Kroppsligheten, med ständig närvaro inom feministiska och queerteoretiska idéströmningar, blir påtaglig när vi befinner oss inuti ormen någonstans emellan en sexuell handling och en matsmältningsmekanism. Här når naturälskaren sitt mål - att bli ett med naturen; att smälta in.

Kroppen aktualiseras även i utställningens mitt, där jättenäckrosen tronar. Verket *Jättenäckrosen Victoria Amazonica* är del av en serie arbeten med blommor som getts kvinnonamn och ansluter sig till en feministisk performancetradition genom hur det använder sig av kroppsliga attribut, men också hur det beskriver en transformation, en tillblivelseprocess. Man föds inte till kvinna, man blir det, som feministen Simone de Beauvoir skrev i *Det*

andra könet 1949. Precis som i Amazonfloden slår jättenäckrosen ut två kvällar i rad, i olika färgställningar och med en ananaslik doft. Själva blomningsakten presenteras under utställningens två första kvällar och anspelar på tankar om människans biologiska fundament. Vi är en del av naturen, men samtidigt med förmågan och besattheten av att ständigt rekonstruera den.

I rummet intill möter konsten vetenskapen i en reflektion över historieskrivning och representation. Här visas rekonstruktionen av *Bjuvstegocefalen* som Ingela Ihrman arbetat fram under sin tid som gästande residencykonstnär hos Art Lab Gnesta våren 2013. Fossilerna av denna stegocefal, ett groddjur som levde i vattnet under rät-liastiden för omkring 200 miljoner år sedan, hittades i de skånska kolgruvorna i trakten kring Tibbarp, varpå Bjuvs kommun valt ut stegocefalen som en av sina kommunsymboler. Men för svindlande 200 miljoner år sedan fanns varken orten eller kommunen Bjuv, och det geografiska området vi idag kallar Skåne låg vid nuvarande Medelhavet. I en tid när nationell identitet och etnisk härkomst blivit till aktuella och laddade politiska frågor kan *Bjuvstegocefalen* fungera som en utgångspunkt för dessa diskussioner, och efter utställningens slut donerar konstnären den skulpturala kostymen till Bjuvs kommun.

-

Curator: Caroline Malmström

Tekniker: Erik Rören, Peter Olsén

Information: Signe Johannessen, Helena Hildur W.

Tack till Naturhistoriska riksmuseet, Jan Lindblad Jr och Monika Vlasak.